

L'Alovet

Sant Bartomeu del Grau

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: L'Alovet - 08519 Sant Bartomeu del Grau
Emplaçament camí d'Alovet; carretera BV-4601, P.K. 15,250, trencant a l'esquerra fins l'Alovet.

Coordenades:

Latitud: 41.99793
Longitud: 2.13426
UTM Est (X): 428299
UTM Nord (Y): 4649909

Classificació

Número de fitxa 08199-77
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern
Estat de conservació Regular

Notes de conservació: Les parts més noves no presenten patologies i, d'altres, han estat rehabilitades. La part més vella, però, està força abandonada i la seva conservació és deficient.

L'edifici antic ha estat arrebossat en diferents èpoques, però actualment està molt degradat i gairebé no es conserva.

Protecció Inexistent
Número inventari si - IPA, 3 i 4

Generalitat i altres inventaris

Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: "Casa Tarradellas S.A." - Ctra. Barcelona-Puigcerdà km. 70 - 08503

Titular: Gurb
Autoria de la fitxa Josep Pujades i Cavalleria

Descripció

Edifici format actualment per 5 cossos + 1 d'exempt. L'edifici original, de tres nivells, planta quadrada i coberta a doble vessant, està situat a l'oest del conjunt. Els murs, d'uns 80 cm de gruix, són de carreus força grollers, en filades, i cantoneres diferenciades. La porta, a migdia, té els brancals de pedra i un arc adovellat de grans dimensions (s. XVI-XVII). Damunt hi trobem una finestra posterior (s. XVII-XVIII), i altres finestres més tardanes amb brancals i llindes de maó i fusta. La base de la façana és lleugerament atalussada. A la planta baixa hi ha una porta amb arc rebaixat, de maó, i un arc de pedra. A la façana nord hi ha petites obertures, quatre podrien ser de l'edifici original, i una cinquena, a l'est, ampliada. A la primera planta s'observen almenys tres finestres amb brancals de pedra i llinda monolítica, actualment tapiades o modificades. Una obertura nova, amb brancals de maó massís, té l'ampit idèntic a la finestra de la façana sud. A la segona planta hi ha dues finestres amb brancals de pedra i la llinda de fusta. De les altres dues finestres, més noves, una té ampit de pedra amb motllura simple. El cos rectangular adossat a l'est té la façana de migdia 150 cm més reculada respecte l'edifici original. Els arcs i pilars són de maó. Baranes de ferro a la primera planta i de fusta a la superior. A la planta baixa hi ha tres finestres de maó i dues portes (una tapiada) amb brancals de pedra i arc rebaixat. A la façana sud hi ha un pou amb coberta de lloses. A la primera planta del porxo hi ha quatre portes amb brancals de pedra i llinda monolítica, amb la motllura bisellada. La de l'extrem nord té una inscripció a la llinda: "iosep 17 [base d'una hipotètica creu] 16 CARNE". Els murs són de pedres de dimensions diverses, desbastades, i algunes carejades (toscament), amb maons i teules, i cantoneres diferenciades. La façana posterior té diverses obertures més tardanes. A la planta baixa un arc que devia ser una porta és transformat en finestra. Lloses sota les teules del ràfec de la teulada (costat nord), i tres arcs en sentit est-oest; volta d'aresta sota la galeria del porxo i volta de canó al tram nord (est-oest), sota les dependències. El cos adossat a l'oest és construït en dues fases, la primera al costat sud (planta baixa + 1 planta), i després façanes i coberta. Murs de pedres irregulars, maó massís i teules i alguna pedra tosca. Cantoneres diferenciades. A la planta baixa, façana oest, té una finestra amb brancals i llinda de pedra monolítica. A la primera planta hi ha dues finestres (una transformada en balcó) amb els brancals de pedra (motllura bisellada), llinda monolítica i ampit de pedra motllurada. A la planta sota coberta hi ha una finestra de brancals i llinda monolítica, amb l'ampit motllurat com el de la finestra de la primera planta. A la façana nord no hi ha obertures, però se n'intueixen algunes, tapiades amb pedra. Al ràfec de la teulada de la façana nord hi ha lloses sota les teules. A la planta baixa hi ha una volta de maó massís. A l'est hi ha un altre cos afegit, de 4 plantes, amb coberta recrescuda uns 80 cm respecte les altres. Murs de pedres irregulars amb algun fragment de maó. Cantoneres als angles nord-est i sud-est. Façana sud amb dues portes d'arc rebaixat; l'arc, els brancals i el marxapeu són de maó massís. A la primera planta hi ha dos balcons de maó amb arc rebaixat. A la segona planta hi ha dues finestres amb brancals i ampit de pedra i llinda monolítica. És possible que inicialment només es construís planta baixa i la primera planta i, posteriorment s'aixequés la segona planta i l'espai sota-coberta. A la planta baixa hi ha dues portes com les de la façana sud (de totxo, amb arc rebaixat, brancals i marxapeu), però més baixes (una està tapiada). A la primera planta hi ha tres finestres amb arc rebaixat (brancals, arc i ampit de totxo). Per damunt de la finestra central posterior hi ha una obertura molt petita, de maó massís (ara tapiada).

Observacions:

(Continuació descripció) A la segona planta hi ha dues finestres idèntiques a les de la façana sud (brancals i ampit de pedra i llinda monolítica) i un arc que correspon al porxo de la façana nord. Per damunt de les dues finestres, n'hi ha dues de petites corresponents a unes golfes. A la façana nord hi ha petites obertures (finals del s. XX) a la planta baixa, finestra de maó massís a la primera planta i 3 arcs a la segona planta, on també hi ha una petita finestra. A l'est d'aquest cos afegit hi ha un cobert

adossat. Només té planta baixa, dividida per un envà interior de maó massís. Coberta a doble vessant (est-oest). Dos grans portals a la façana sud (brancals i arc rebaixat de maó); hi ha un pilar central entre els dos portals i una petita finestra, a l'esquerra, amb elements de maó i llinda de fusta. Murs amb pedres de diferents mides, desbastades. Cantonades diferenciades als angles nord-est i sud-est. A la façana nord s'intueix una obertura, actualment tapiada amb pedra. Les bigues són de fusta. A migdia hi ha un edifici exempt destinat a usos agropecuaris, amb coberta a doble vessant (nord-sud). Inicialment era més petit, s'amplià pel costat nord i es va reprendre la teulada. Murs de pedres irregulars amb cantoneres diferenciades. A la represa de la coberta hi ha una dotzena de fragments de pedra tosca. Adossat al costat nord hi ha un petit cobert i una cisterna de totxo, la boca de la qual està tapada amb formigó. A migdia de l'edifici hi havia hagut diferents dependències agropecuàries. L'anterior propietari els va fer arrasar amb la finalitat de tenir una gran esplanada davant de casa. Mapa: Osona-24. Mapa Comarcal de Catalunya, 1:50.000. Institut Cartogràfic de Catalunya. Format CD, versió 1.0; informació actualitzada a setembre de 1998. Barcelona, 1998. El mapa reproduït a la fitxa forma una quadrícula de 5 x 3,280 km; l'escala aproximada és d'1:50.000

Història

"La història de l'Alovet es remunta al segle XII i ja és coneguda com una gran hisenda al segle XVI, de la qual en formava part el mas Fonollet. Malgrat que l'Alovet formi part del terme de Sant Bartomeu del Grau, i, per tant, històricament del Castell de Gurb, ha pertangut sempre a la parròquia de Santa Maria d'Olost. Aquesta casa, fins fa poc, pertanyia a la família Abadal, una de les nissagues nobles més importants de Catalunya." "La pronúncia dels parlants, que contribueix al desgast fonètic, ha fet que 'Alouet' hagi esdevingut 'Alovet'. Així doncs, el nom d'aquesta casa prové d'Alou, que significa 'patrimoni lliure' i que, al seu torn, prové del fràncic ALOD." (BENITO; ARMENTERAS, 2001). Possiblement, els inicis de l'edifici originari puguin remuntar-se al segle XII. Malgrat això, la major part de l'edifici actual és d'època moderna; podrien conservar-se elements baix medievals. En la cartografia anterior a 1996, l'Alovet figura com a "l'Abadal", nom que corresponia als antics propietaris; malgrat aquesta denominació "oficial" la gent el continuava anomenant "l'Alovet".

Bibliografia

BENITO, Emili; ARMENTERAS, Roser (2001). L'Alovet. <http://www.sbg.llucanes.net>, temes, cases de pagès.

